

временно отъ Божественото съзнание, но последователно. Значи, тѣ се различаватъ вътрешно, по отношение на времето и пространството. Вътрешното различие между хората впоследствие е създадо и външно диференциране. Това значи: вътрешното различие на душитѣ постепенно се е отразявало и върху човѣшкитѣ лица.

Допуснете, че ви дадатъ задача, отъ сто души, които външно си приличатъ, да различите всѣки единъ по отдѣлно. Какъ ще ги различите? Ще отидете при едного, ще поговорите малко съ него и ще му турите нѣкакъвъ белегъ. Ще отидете при втори, ще му турите другъ белегъ. Така ще обиколите всички, и на стотѣ души ще турите нѣкакъвъ специфиченъ белегъ. Каквото да правите, вие мжно ще решите задачата. Като е предвидѣла всичко това, природата сама е поставила нѣкакъвъ специфиченъ външенъ белегъ на всѣки човѣкъ, да се различаватъ единъ отъ другъ: на едного очитѣ и косата сж черни; на другъ очитѣ и косата сж свѣтли; трети пъкъ се отличава отъ другитѣ по ръстъ, по форма на тѣлото, по начинъ на ходене и т. н. При това положение на нѣщата, естествено е всѣки човѣкъ да си състави ясна представа за себе си. Той самъ даже трѣбва съзнателно да търси онази основна чѣрта въ себе си, по която се различава отъ всички хора.